

ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

Personal Financial Planning for The Working Population in Chiang Mai Province

ณัชพงษ์ ทองคำ

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

Nathatchaphong Tongkum

Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยทักษะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี มีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยรวมเท่ากับ 0.91 เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD และสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี ซึ่งมีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ซึ่งประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้าน พบว่า ด้านเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และเมื่อพิจารณาปัจจัยทักษะทางการเงิน เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยทักษะทางการเงินด้านทัศนคติทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายทางการเงิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านแผนการเงิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 นอกจากนี้ ปัจจัยทักษะทางการเงิน ได้แก่ ด้านความรู้ทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน และด้านทัศนคติทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน และปัจจัยทักษะทางการเงิน ได้แก่ ด้านความรู้ทางการเงิน และด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านแผนการเงิน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การวางแผนการเงินส่วนบุคคล, ทักษะทางการเงิน

Abstract

The objectives of this study were 1) to study demography factors such as sex, age, marriage status, degree of study, occupation and average monthly income that affected to personal financial planning for the working population in Chiang Mai Province. 2) to study financial literacy factors such as financial knowledge, financial behavior and financial attitude affecting the relationship of personal financial planning for the working population in Chiang Mai Province. The sample group was 400 people of the working population in Chiang Mai Province, age 20-60 years. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data with the total Cronbach's Alpha 0.91. The data collected were analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by Independent Sample (t-test), One-way ANOVA (F-test), in case of its had statistical significant different testing a pair of variables by LSD was used to test hypothesis for each pair in order to see which pair are different and Multiple Regression Analysis.

The results of study showed that the most of the respondents are male, aged between 20-30 years old, with single marital status, have bachelor's degree, work as employee of private company, have average monthly income 10,001–20,000 baths. The personal financial planning are at the high level, when focus in a part showed that financial goals has the highest mean. when focus in a part showed financial literacy factors that financial attitude has the highest mean. Moreover, the results of hypothesis testing showed that the working population in Chiang Mai Province had different personal factors such as marriage status, occupation and average monthly income that affected to that personal financial planning for financial goals the working population in Chiang Mai Province differently at statistical significance of 0.05 levels. And the working population in Chiang Mai Province had different personal factors such as degree of study, occupation and average monthly income that affected to that personal financial planning for financial planning the working population in Chiang Mai Province differently at statistical significance of 0.01 levels. Futhermore, financial literacy factors such as financial knowledge, financial behavior and financial attitude affecting the relationship of personal financial planning for financial goals the working population in Chiang Mai Province, And financial literacy factors such as financial knowledge and financial behavior affecting the relationship of personal financial planning for financial planning the working population in Chiang Mai Province at statistical significance of 0.01 levels.

Keywords: Personal Financial Planning, Financial Literacy

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประชากรให้ความสนใจหรือใส่ใจกับการวางแผนการเงินเพื่อชีวิตในอนาคต หรือชีวิตหลังเกษียณค่อนข้างน้อย จะมีเพียงการเก็บเงินออมบางส่วนเพื่อใช้ในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น การท่องเที่ยว การเลี้ยงดูบุตร การซื้อที่อยู่อาศัย และรักษาตัวยามเจ็บป่วย เป็นต้น แต่ไม่สามารถใช้ในชีวิตวัยเกษียณได้ ทำให้การดำเนินชีวิตในลักษณะดังกล่าวของคนไทยในยุคปัจจุบัน มีความเสี่ยงต่อความไม่มั่นคงในชีวิตวัยหลังเกษียณเป็นอย่าง

มาก จะเห็นได้จากช่วงการเกิดวิกฤตโรคระบาด โควิด-19 ประชาชนในประเทศไทยยังต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลเป็นจำนวนมาก ในทางกลับกันรัฐบาลก็ต้องการให้ประชาชนในประเทศสามารถพึ่งพาตนเองได้

การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน และจะยิ่งจำเป็นมากขึ้นในอนาคตข้างหน้า เนื่องจากความไม่แน่นอนในชีวิตมีมากขึ้น ทั้งด้านความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ การวางแผนทางการเงินที่ดีถือเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและจะทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินมากขึ้นได้ เพราะถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทุกคนก็จะใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท และมีสติอยู่ตลอดเวลา การวางแผนทางการเงินจึงถือว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมายและเดินตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำซึ่งคนที่มีการวางแผนทางการเงินที่ดีก็ย่อมทำให้มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (สาริสา ฤทธิมาร, 2561)

ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการส่งเสริมทางการเงินส่วนบุคคล และเพื่อใช้เป็นแนวทางให้องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงิน ได้วิเคราะห์หาวิธีการเผยแพร่ความรู้ และปลูกฝังทางการเงินที่เหมาะสมแก่ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทักษะทางการเงินได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน
2. ปัจจัยทักษะทางการเงินได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงาน จำนวน 400 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยทักษะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน และตัวแปรตาม คือ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของประชาชน
2. เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์หาวิธีการเผยแพร่ความรู้ อบรมให้ความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ และปลูกฝังการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
3. สามารถนำผลการศึกษาไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่เหมาะสมแก่ประชาชนต่อไป

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีปัจจัยทักษะทางการเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2556) ได้ให้ความหมายของทักษะทางการเงินคือ การมีความรู้ความเข้าใจถึงลักษณะพื้นฐาน และความเสี่ยงของบริการทางการเงิน สามารถนำความรู้ไปใช้ในทางปฏิบัติ เพื่อให้ตัดสินใจเลือกใช้อย่างเหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของตนเอง มีวินัยทางการเงิน รู้จักวางแผนทางการเงิน และสามารถบริหารจัดการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

OECD INFE (2011) ได้ให้ความหมายของทักษะทางการเงิน คือ การตระหนัก ความรู้ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ ทัศนคติ และพฤติกรรม ในลักษณะที่มีผลให้บุคคลเกิดการตัดสินใจทางการเงินที่ดี และในที่สุดจะช่วยส่งผลให้บุคคลมีสุขภาพทางการเงินที่ดี ซึ่งนิยามทักษะการเงินของ OECD หรือ The Organization for Economic Cooperation and Development ถือเป็นนิยามที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปในหลายประเทศ

แนวคิด และทฤษฎีการวางแผนการเงิน

กฤษฎา เสกตระกูล (2553) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ว่า เป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (Life Goals) ของบุคคลโดยผ่านการบริหารและการวางแผนทางการเงิน ซึ่งถูกออกแบบมาสำหรับแต่ละบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องตั้งแต่การวางแผนข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์ และแผนทางการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวใน

Hallman & Rosenbloom (2000) ได้ให้คำนิยามของการวางแผนทางการเงินว่า เป็นกระบวนการประเมิน สรรค์สร้าง และนำแนวทางการเงินของแต่ละบุคคลไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินที่แต่ละบุคคลต้องการให้บรรลุภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน

ศิรินุช อินละคร (2562) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้ว ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ อีกด้วย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเพื่อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชฎาพร คุณชื่น (2560) ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมีเพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และอาชีพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน แต่กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี อายุ และสถานภาพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

ศรุตติ กิตติมหาชัย (2560) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการ

เกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ด้านการวางแผนการใช้ชีวิตประกอบด้วย ความพอประมาณ ไม่ส่งผลต่อการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผ่านการประเมินค่าความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม และตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้ในการเก็บข้อมูลของกลุ่มประชากร คือ ประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยผู้วิจัยใช้บริการจากเว็บไซต์ Google ที่เรียกว่า Google form ในการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ขึ้นมา และทำการแจกแบบสอบถามผ่านทาง Online ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามสัดส่วนที่กำหนดของแต่ละอำเภอ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่เก็บได้ทั้งหมด แปลผลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ และความถี่ ปัจจัยทักษะทางการเงิน และการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จะใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัว การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในการหาค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป หากพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบรายคู่เพื่อหาความแตกต่างด้วยวิธีของ LSD และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

ผลการวิจัย

ผลสำรวจประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 โดยมีช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.30 ซึ่งมีสถานภาพโสด จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 71.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00

ปัจจัยทักษะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน พบว่า ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทักษะทางการเงิน โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนปัจจัยทักษะทางการเงิน ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทัศนคติทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 รองลงมาได้แก่ ด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และด้านความรู้ทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย เป้าหมายทางการเงิน และแผนการเงิน พบว่า ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ส่วนการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 รองลงมาได้แก่ ด้านแผนการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23

ผลการสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านเป้าหมายทางการเงิน ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านแผนการเงิน ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านแผนการเงิน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเป้าหมายทางการเงิน ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านแผนการเงิน ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านแผนการเงิน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านทัศนคติทางการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
ของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านแผนการเงิน

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน และด้านแผนการเงิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรใน
เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ ต่างกัน ทำให้การ
วางแผนทางการเงินโดยรวม ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน และด้านแผนการเงิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ที่อธิบายว่า จากการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ แตกต่างกัน ทำให้มีการ
วางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐ
ยา ภัทรกิจจานุรักษ์ (2560) ได้อธิบายว่า สถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกซื้อประกันชีวิตของผู้บริโภค
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลแตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่ต่างกัน ส่งผลต่อการ
วางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านแผนการเงิน ไม่แตกต่างกัน
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิตา ชำนาญเหนาะ (2562) ได้อธิบายว่า กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
ของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย
ของ ชนิตา ชำนาญเหนาะ (2562) ได้อธิบายว่า กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มี
ระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับ
การศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้าน

แผนการเงิน แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณกมล เบ็ญพาด (2560) ได้อธิบายว่า การศึกษา แตกต่างกันไป ทำให้พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน และด้านแผนการเงิน แตกต่างกันไป ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพันธ์ารานัฐ พานิชนอก (2562) ได้อธิบายว่า ประชากรกลุ่ม Generation Y ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีความต้องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป

สมมติฐานที่ 1.6 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน และด้านแผนการเงิน แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา แจ่มอุบล (2560) ได้อธิบายว่า บุคคลวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานครฯ มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในการทำงานต่างกัน ทำให้การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1.1 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านความรู้ทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผน การเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ทรรศนันท์ ตรีอิทธิพิฏธิกุล (2560) ได้อธิบายว่า ความรู้ทางการเงิน สิ่งพบประเด็นที่สำคัญ คือ เมื่อมีเงินเก็บควรนำไปลงทุนในช่องทางไหน การเก็บไว้โดยไม่นำไปทำอะไร มูลค่าของเงินก้อนนั้นก็จะลดลงตามเวลา ดังนั้นจึงควรนำเงินไปลงทุน และการเริ่มต้นลงทุนยิ่งเร็วเท่าไร ผลตอบแทนก็จะมีเวลาเติบโตมากขึ้นเท่านั้น

สมมติฐานที่ 2.1.2 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผน การเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ พรชนิต เหมไพบูลย์ และลดาวัลย์ ยมจินดา (2562) ได้อธิบายว่า คนวัยทำงานในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมทางการเงินโดยรวมทางการเงินอยู่ในระดับดี มีการหาข้อมูลจากสื่อเพื่อ เปรียบเทียบถึงความคุ้มค่า มีการปฏิบัติด้านการเงินที่เหมาะสม และใช้เงินโดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของเงิน

สมมติฐานที่ 2.1.3 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านทัศนคติทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผน การเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเป้าหมายทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พรชนิต เหมไพบูลย์ และลดาวัลย์ ยมจินดา (2562) ได้อธิบายว่า คนวัยทำงานในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับเชิงบวกมาก กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง ของการวางแผนการเงินเพื่ออนาคตด้วยการออมเงิน และนำเงินไปลงทุน

สมมติฐานที่ 2.2.1 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านความรู้ทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านแผนการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวัช กรุณาแพทย์ (2560) ได้อธิบายว่า ความรู้ทางการเงิน มีผลต่อระดับการออมของคน Gen Y การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเงินที่ดี จะส่งผลสนับสนุนให้บุคคลเป็นผู้ออมเงิน มีแนวโน้มในการเก็บออมเงินมากกว่าบุคคลที่ไม่มีความรู้ในเรื่องการเงิน

สมมติฐานที่ 2.2.2 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านแผนการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวัช กรุณาแพทย์ (2560) ได้อธิบายว่า ปัจจัยด้านระดับทักษะทางการเงินด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีผลต่อระดับการออมของคน Gen Y พฤติกรรมเป็นสิ่งที่ได้ปฏิบัติจริงจนเป็นนิสัย ดังนั้นบุคคลที่มีพฤติกรรมทางการเงินที่ดี คือเป็นผู้มีวินัยในการออม จะมีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ

สมมติฐานที่ 2.2.3 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านทัศนคติทางการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านแผนการเงิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทฤตมณ ชี้กั้ง และคณะ (2563) ได้อธิบายว่า ทัศนคติทางการเงิน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความรู้ทางการเงิน โดยทัศนคติทางการเงินมีอิทธิพลทางบวกต่อความรู้ทางการเงิน และพฤติกรรมการมีวินัยทางการเงิน

ข้อเสนอแนะ

1. ภาครัฐและเอกชนควรมีการส่งเสริมการวางแผนการเงินทั้งในรูปแบบระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นบัญชีเงินฝากฉุกเฉิน การลงทุนร่วมกัน และการปกป้องความเสี่ยงด้านการเงิน
2. ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้มีการครอบคลุมในทุกระดับการศึกษา รวมไปถึงการปลูกฝังความสำคัญของการวางแผนการเงิน เพื่อให้เกิดการวางแผนการเงินมากขึ้น
3. ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้มีการครอบคลุมในทุกอาชีพ โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น วัตถุประสงค์การดำเนินชีวิต เป้าหมายในการดำเนินชีวิต ควบคู่กับ ข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ
4. ภาครัฐและเอกชน ควรมีการออกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับอาชีพของแต่ละบุคคล รวมไปถึงการให้องค์กร/สถานที่ทำงาน ส่งเสริมการวางแผนการเงินภายในองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ
5. ภาครัฐและเอกชน ควรมีการอบรมให้ความรู้ทางด้านการเงิน โดยมุ่งเน้นเนื้อหาในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายทางการเงินมากที่สุด ส่งเสริมวินัยทางการเงิน และทักษะในการบริหารจัดการเงินและการ

หนี้สิน โดยมุ่งเน้นความสำคัญกับการชำระค่าหนี้ตรงเวลา ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดทัศนคติที่ดีในเรื่องการเงิน โดยเฉพาะในด้านการวางแผนเพื่ออนาคต สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การปลูกฝังให้ประชาชนลงมือทำจริง

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา เสกตระกูล. (2553). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล: เมื่อประชาชนมั่งคั่งประเทศชาติก็มั่นคง. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2565, จาก <https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=535>.
- จิตติมา แจ่มอุบล . (2561) . การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว่าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
- ชฎาพร คุณชื่น. (2560). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว่าอิสระ สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ.
- ชนิตา ชำนาญเหนาะ. (2562). พฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว่าอิสระ สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ.
- ณัฐิยา ภัทรกิจจากรักษ์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อประกันชีวิตของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : คั่นคว่าอิสระ.
- ทฤดมมณ ชี้กิ่ง, กุลบุตร โกเมนกุล, สุมาลี สว่าง และภุริพัฒน์ ชาญกิจ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีวินัยทางการเงินของข้าราชการกองบัญชาการกองทัพไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : บทความวิจัย.
- ทรรศนันท์ ตรีอิทธิฤทธิกุล. (2560). ทักษะการเงินของประชากรไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว่าอิสระ สาขาการเงินและการธนาคาร.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2556). รายงานผลสำรวจทักษะทางการเงินของไทยปี 2556. กรุงเทพฯ : ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- พิมพ์นาราณัฐ พาณิชนอก. (2562). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากร กลุ่ม Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว่าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.

- พรชนิต เหมไพบูลย์ และลดาวัลย์ ยมจินดา. (2562). ทักษะทางการเงินของคนวัยทำงานในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว้าอิสระ สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร.
- ศรุตติ กิตติมหาชัย. (2560). การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ : คั่นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
- ศิรินุช อินละคร. (2562). การเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิวัช กรุณาเพ็ญ (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: คั่นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
- สาริสสา ฤทธิमार. (2561). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว้าอิสระ สาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ.
- อรุณกมล เบ็ญพาด. (2560). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานฝ่ายพิธีการ สิ้นเชื่อ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง : คั่นคว้าอิสระ สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ.
- Hallman, V.G. and Rosenbloom, J.S. (2000). Personal Finance Planning 6th edition. USA: McGraw Hill Companies.
- OECD INFE. (2011). Measuring financial literacy: Questionnaire and guidance notes for conducting an internationally comparable survey of financial literacy. Paris: OECD.